ga Jummal parrako! ma ollin pimme, ma pannin wasto, ma ei tahtnud sedda nähha.

Kohto polest sai kästud, et keige meie lastele need ued rubbid piddid pandud sama. Agga minna ollin sanna kuulmatta, ja pötsin ommad lapsed eest ärra, ikka sedda rummalaste uskudes: kes surmaks lodud on, sedda ei aita ükski arsti-rohhi. Siiski on se nüüd töeste tössi, et iubba ni paljo tuhhat innimessed, kennel ued rubbid olnud, keige-wähhemalt selle pärast woiwad julged olla, et neminad mitte sures rubbis ei surre. Kui nemmad siis ka ükskord teises häigusses surrewad, mis ükski neist ei woi ärra hoida, siis ollekssin minna ommeti piddant ommad lapsed ni sugguse hirmsa surma eest hoidma mis sured rubbid saatwad; sest et se mulle nüüd sel aial mitte ennam woimato ei olleks olnud.

Kui se arst minnewal aastal siin küllas käis ja mo lapsed nägi, siis küssis temma minnult: kas neile need sured rubbid olnud? Ma kostsin: ei volle! Sius ta pallus, et ma neile piddin laskma need ued rubbid panna, ja kinnitas, et nemmad siis ial mitte neid suri rubbised ei piddant sama. Seäl jures ütles temma ka, et se labbi wenne-maal ja paljo teiste made sees jnbba mitto tuhhat innimesssed neist sure rubbidest peästetud on, kes muido selle haigusses ollekssid surnud.

Mötle agga, armas Mart, sinno lapsed on praego ni kennad, agga nemmad woiwad, kui nad sured ribbid sawad, keige-wähhemalt palle näust rikkutud sada. Sest sedda olled sinna ommeti näinud, kuida ni mönni palless kistud ja hirmus rubbelik on, ja kes ei tahhaks mitte ka enneminne kennad, kui däla nägga lapsed nähha sada? Need ued rubbid agga, ei